

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Alij fontes à Christo donati, Romæ, in Aegypto, in Emmaus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

poscebat, è petra fluxit aqua, quæ nunquam fugit, neque potuit exauriri; mansitque diutiùs diuinæ virtutis egregium monumentum. Siquidem adhuc Bedæ temporibus, vigeat cunctis per-
 spicuum & venerandum tantæ rei prodigium. Quod ipse à teste, qui hæc viderat, sanctissimo Episcopo acceprum, his verbis, scri-
 ptis mandauit. *Hæc spelunca tota interiùs specioso marmore tecta, su-
 pra ipsum locum, ubi Dominus natus specialiter traditur, S. Maria
 grandem gestat Ecclesiam. Petra, juxta murum, cauata primùm Domi-
 nici corporis lauacrum de muro missum suscipiens, hæctenus seruat: qua
 si qua fortè occasione, vel industria fuerit exhausta, nihilominus conti-
 nuò, dum respicit, sicuti antè fuerat plena, redundat.* Hunc fontem
 dedit salutis nostræ fons; cum viuere cœpit; postquam viuere de-
 sijt, alium nobis fontem donauit. Siquidem vnus militum lancea la-
 tus eius aperuit, & continuò exiuit sanguis & aqua. Vigilanti verbo E-
 uangelista vsus est, ait S. Augustinus, ut non diceret: *Latus eius per-
 cussit, aut vulnerauit, sed aperuit; ut illic vita ostium panderetur,
 vnde sacramenta Ecclesie manârunt.* Hoc & prænuñciarat, quod Noë,
 in latere arca ostium facere iussus est, quò intrarent animalia, quæ non
 erant diluuiò peritura, quibus præfigurabatur Ecclesia. Dignatus est
 Seruator ad Samaritanam dicere: *Da mihi bibere;* cumque illa ter-
 giuerfaretur, respondit IESVS, & dixit ei: *Si scires donum DEI, & quis
 est, qui dicit tibi: Da mihi bibere: tu forsitan petisses ab eo, & dedisset ti-
 bi aquam viuam.* Mirum est, tot homines non dignari petere hau-
 stum à Christo, & à Christo propinante ac inuitante, imò aquam
 viuam promittente. Nam profectò talem in SS. Eucharistia hau-
 stum propinat; haustum è latere suo profluentem. *Itaque, quia
 hinc suscipiunt principium sacra mysteria,* inquit S. Chryostomus,
*eum accefferis ad tremendum calicem, quasi ab ipsa bibiturus Christi
 costa, ita accedas.* Ut autem videamus, eum non solùm dedisse
 fontes salubritate, atque in medendis corporibus nobiles, sed
 dedisse tunc, cum causas habuit negandi: tunc aquæ & san-
 guinis fons, in latere eius, est ruptus, cum homines illi, in potum
 fel & acetum porrexissent. Ita absinthia nostra nectare suo com-
 pensauit.

Quin & alios salutare à Christo fontes promanasse, probæ
 authoritatis scriptores tradiderunt. Nam, sub eius Natiuitatem,

Beda delois
 sanct. c. 8.

Ioan. 19. 34.

S. Augustin.
 tract. 120.
 in Ioan.

Ioan. 4. 8.

S. Chryost.
 hom. 84.

VI.

- Euseb. in
ch. on.
- Oros. hist. lib.
6, cap. 19.
- Burcard. in
descript. Ter-
ra. S. part. 2.
cap. 4.
- Sozom. hist.
lib. 5. c. 20.
- Ioseph. de
bello. Iud.
lib. 4. cap. 1.
- Plin. nat. hist.
lib. 5. cap. 14.
- Baron. An.
Christi. 34.
- Luc. 7.
- vt scribit Eusebius, Romæ, è taberna meritoria, trans Tiberim oleum, è terra, erupit, fluxitque, toto die, sine intermissione. Quo signo, ait Orosius, quid evidentius, quam in diebus Cesaris, toto orbe, regnantis, futura Christi natiuitas declarata est? Christus enim vnctus interpretatur. In Aegypto quoque nobile monumentum habitationis suæ Christus adhuc admodum puer reliquit; quod & ab alijs traditur, qui eò sunt peregrinati, & à Burcardo sic describitur: *Inter Heliopolim & Babyloniam, medio ferme loco, est balsami hortus. Et post multa: Rigatur hortus ille ex paruulo fonte, sed vberè, in quo fama est, B. Virginem IESUM paruulum pluries lauisse, panniculosq; eius mundasse, cum esset in Aegypto, propter metum Herodis: est & ibidem lapis, super quem dicitur eosdem exsicasse. hæc omnia venerantur à Christianis & Saracenis. Neque puer magis, quam adultus, fuit, in fontibus sacrandis, munificus Redemptor. Est vrbs Palesstina, ait Sozomenus, quæ iam Nicopolis dicitur, cuius quidem tum pagi (sic enim iam tum fuit) diuinus Euangeliorum liber facit mentionem, eamq; Emmaus appellat. At Romani, capta Hierosolyma, & parta contra Iudeos victoria, eam Nicopolim nuncupabant, nomine, ex euentu belli imposto. Ante hanc urbem, prope triuium, in quo Christus, propter resurrectionem à mortuis, cum Cleopha incedens, simulabat, se ad alterum pagum properè contendere, est fons quidam salutaris, in quo non homines modo, qui egrotant, loti curantur, verùm etiam animalia, quæ varijs morbis laborant. Nam ferunt, Christum, vnà cum discipulis, quodam tempore, è via, ad fontem illum diuertisse, inq; eo lauisse pedes, & aquam ex eo tempore vim medendi morbis habuisse. Hoc Iosephus naturali aquarum virtuti potiùs, quam miraculo tribuens, ait: Ammaus (est idem quod Emmaus) si quis nomen interpretetur, aqua Calida vocantur. Ibi enim eiusmodi fons est, sanandis corporum vitijs idoneus. Quia tamen Plinius author est, Emmauntem pluribus fontibus fuisse irriguam, idcirco, in aliquo ipforum, ab alijs diuerso, quod scribit Sozomenus facillè potuit contingere; vt obseruat Cæsar Baronius. Quod si hæc vis medendi, à lotis Christi pedibus accessit ad fontem Emmaus; quantam vim inesse arbitrabimur illi fonti, qui ex oculis Magdalena exiliit, & Christi pedes, calidissimis lymphis, tam honorificè irrigauit? Quanquam & illius fontis author Christus fuit; sicut & omnium, è contrito corde erumpentium*

pentium lachrymarum: quarum vis penetrat vsq; ad animas peccatorum sanandas. Mirum est, quosdam esse tam sicculos, & sicut terram sine aqua, vt ne vnâ quidem possit ab eis Moyses iste lachrymulam impetrare, qui vel è pumice potest aquam eijcere. Et, quia lachryme penitentium, sunt vinum Angelorum, plus est vtique, in fletu liqueferi peccatorem, quàm aquam in vinum conuerti.

Quaquam neque hac ratione abstinuit benefacere mundi Reparator. Siquidem in Cana Galilææ, oppido, vt tradit S. Hieronymus, posito in Galilæa Gentium, primum omnium miraculum Christus patrauit, cum aquam permutauit in vinum, vt dudum, Isaias facturum prædixerat. Quod, sexto die Ianuarij factum, non solum testatur Ecclesia, quæ eum diem hoc nomine, celebrem habet, sed & complura miracula, varijs locis, solita exhiberi, de quibus S. Epiphanius hæc habet. *Post annos triginta factum est primum miraculum, in Cana Galilææ, quando aqua facta est vinum. Quapropter & in multis locis, vsque in hunc diem, hoc fit, quod tunc factum est, diuinum signum, in testimonium incredulis: velut testantur, in multis locis fontes ac flumines in vinum conuersi. Cibyres quidem vrbis Caria fons, qua hora hauserant ministri, & ipse dixit: Date architriclino. Testatur & in Gerasa Arabia fons similiter. Nos bibimus de Cibyris fonte; fratres verò nostri de eo, qui est in Gerasa, in martyrum templo. Sed & multi, in Aegypto, de Nilo hoc testantur. Quare in undecima Tybi (mensis, quæ lux est apud nos sexta dies Ianuarij) apud Aegyptios omnes hauriunt aquam, & reponunt, tum in ipsa Aegypto, tum in multis regionibus, &c.* Hæc Epiphanius. Hanc causam cum accolerent, Baccho id beneficium suo tribuerunt, cui & idcirco sanum struxerunt, in Andro; vbi, Plinio teste, in templo Liberi patris, fontem nonis Ianuarij (vno die ab Epiphano discrepat) vini sapore fluere. *Mutianus ter Consul tradit: Diotecnosia vocatur: Similes his acolis sunt multi, qui non aqua modo, sed & vino suauissimo munificentissimè donati, beneficium haud Deo, sed diuitijs suis ascribunt, immemores, ipsas se diuitias à Deo accepisse; quibus vina comparant; nec vnquam soliti mentionem facere de fontibus Saluatoris. Qui beneficijs grati sunt, agnoscunt benefactorem. Neque enim in nuptijs tantum, aut in illis fontibus hoc prodigium Christi*

3. dil. xaxr3
90126
197. 928

VII.

S. Hieronym.
lib. de loc.
Hebr.

Is. 9.

S. Epiphanius
heres. 57.

Plin. nat. hist.
lib. 2. cap. 103.
& lib. 4. c. 32.